

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Jana Kratochvíla v právní věci žalobkyně: **AGRO CS a.s.**, Říkov 265, zast. advokátem JUDr. Tomášem Šetinou, Florianova 440/17, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2020, čj. 40073/20/5000-10480-703694, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 12. 2021, čj. 31 Af 42/2020-76,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 12. 2021, čj. 31 Af 42/2020-76, **s e ruší a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (stěžovatelka) obdržela dotaci v hodnotě téměř 36 miliónů korun na rekonstrukci bývalého výrobního areálu společnosti Tiba. Po čase zahájil u stěžovatelky Finanční úřad pro Královehradecký kraj daňovou kontrolu. Přitom zjistil čtyři pochybení při zadávání dvou veřejných soutěží (u každé ze soutěží dvě), které stěžovatelka pro účely plnění dotace vypsala. Za to jí stanovil odvod ve výši přibližně 3,6 miliónů korun (10 % z celé dotace). Stěžovatelka sice neuspěla s odvoláním u žalovaného, zato však uspěla se žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové. Soud rozhodnutí žalovaného zrušil, dílem pro nepřezkoumatelnost závěrů o dvou porušeních, dílem proto, že jedno zjištění za pochybení vůbec nepovažoval. Zbylé žalobní body nepovažoval soud za důvodné.

[2] Ve druhém rozhodnutí žalovaný označil již pouze tři pochybení, za která stanovil odvod. Žalovaný zdůraznil, že stěžovatelka nebyla oprávněna změnit soutěžní podmínky zadávacího řízení. U prvního zadávacího řízení byl uzavřen dodatek č. 1 ke smlouvě, který prodloužil dobu plnění zakázky oproti termínu v zadávací dokumentaci. Stěžovatelka toto

prodloužení odůvodňuje tím, že subdodavatel se zpozdil s dodáním dokumentace k regálovým systémům, které měly být v budově umístěny. Stěžovatelka uzavřela u první zakázky ještě dva další dodatky (č. 2 a č. 3) prodlužující dobu plnění, které ale již finanční úřad vyhodnotil tak, že není jasné, zda zpoždění zavinila stěžovatelka, proto za ně odvod nestanovil. Druhé pochybení u první zakázky spočívalo v tom, že byla dodatečně zvýšena cena díla, tentokrát ale bez uzavření jakéhokoli dodatku. U druhého zadávacího řízení nastal problém s tím, že neodpovídala konečná lhůta k dokončení s nabídkou vítěze zakázky - v nakonec uzavřené smlouvě bylo uvedeno 41 týdnů namísto 39 týdnů. Žalovaný snížil původní výši odvodu na přibližně 2,5 miliónu korun, tj. 7 % z celkové výše dotace.

[3] Stěžovatelka podala druhou správní žalobu, ve které vymezila dva žalobní body (k jejich konkrétnímu obsahu viz bod [8] níže). Krajský soud tentokrát žalobu zamítl. Nejprve obsáhle rekapituloval předchozí stav řízení, a to jak před vydáním prvního rozsudku, tak i po něm. Reakci na žalobní body věnoval několik málo posledních odstavců, ve kterých se ztotožnil se závěry žalovaného, které citoval. Žádné ze žalobních námitek nepřisvědčil.

[4] Stěžovatelka podala proti druhému rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Předně poukazuje na nepřezkoumatelnost rozsudku [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Krajský soud se dle stěžovatelky jen ztotožnil s odůvodněním žalovaného, které cituje a jen stroze komentuje. Nepřezkoumatelná je např. reakce na žalobní bod k otázce, zda je dodatek č. 1 podobný dodatku č. 2 a 3 u první zakázky. Ve druhé kasační námitce stěžovatelka srovnává ony tři dodatky a tvrdí, že ve všech třech případech (pozdní dodání regálů, pozdější nabytí právní moci a pozdní předání projektové dokumentace) bylo prodloužení lhůty pro splnění zakázky dáno objektivními důvody, které stěžovatelka nemohla ovlivnit. Jestliže finanční úřad u dodatků č. 2 a 3 nedovodil stěžovatelčino zavinění, měl ke stejnému závěru dojít i u dodatku č. 1. Nakonec zvedá stěžovatelka otázku proporcionality odvodu, které se dle ní krajský soud rovněž náležitě nevěnoval a porušil dokonce i své závěry z prvního rušícího rozsudku.

[5] Žalovaný ve vyjádření navrhoval kasační stížnost zamítnout. Odkázal přitom na své závěry z rozhodnutí.

[6] Kasační stížnost je důvodná.

[7] Rozsudek krajského soudu je nepřezkoumatelný, neboť soud řádně nereagoval na žalobní body [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[8] Na úvod NSS poznamenává, že krajský soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného nad rámec žalobních bodů. Stěžovatelka v žalobě přehledně (jak slovně, tak graficky) vyjádřila, že vznášá dvě žalobní námitky. První mířila na právní hodnocení dodatku č. 1 (včetně srovnání s dodatky č. 2 a 3), druhá na proporcionalitu stanoveného odvodu. Rovněž krajský soud v rekapitulaci žalobních bodů (část II. rozsudku) tyto dva okruhy naznačil. V samotném právním posouzení (část III. rozsudku) však krajský soud znovu reagoval na první žalobu, jejíž žalobní body opětovně vypořádal (body 38 až 40 rozsudku). Stěžovatelka však tyto argumenty tentokrát neuplatnila a krajský soud tak překročil rozsah

pokračování

soudního přezkumu. To ale samo o sobě není důvodem ke zrušení rozsudku. Krajský soud sice provedl přezkum nad rámec žalobních bodů, na osud napadeného správního rozhodnutí to však nemělo žádný dopad. Tyto argumenty totiž soud opětovně považoval za nedůvodné.

[9] Problém leží jinde. Právě zmíněné nevyjasnění si rozdílů mezi tím, co stěžovatelka tvrdila v první a co ve druhé žalobě, asi vedlo krajský soud k tomu, že sice obšírně reagoval na žalobní body z první žaloby, nedostatečnou pozornost však věnoval těm žalobním bodům, které stěžovatelka ve druhé žalobě skutečně uplatnila.

[10] NSS předesílá, že nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů je rozsudek také tehdy, pokud opomene reagovat na některý ze žalobních bodů (takto např. již rozsudek ze dne 18. 10. 2005, čj. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS). Krajský soud jistě nemá povinnost vždy reagovat na každý dílčí argument, ale může proti žalobě či její části postavit celistvou vlastní argumentaci. Stejně tak mu nic nebrání odkázat na pasáže rozhodnutí správních orgánů, pokud se obsah žalobních bodů a odvolání překrývá (srov. rozsudek ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS). Soud však vždy musí adekvátně vysvětlit, proč je žalobní bod lichý, zejména jde-li o stěžejní žalobní bod (rozsudek ze dne 14. 7. 2005, čj. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS).

[11] Krajský soud v reakci na argumenty v žalobě skutečně uplatněné jen odkázal na napadené správní rozhodnutí. Na žalobní body reagoval jen v bodech 42 a 44 rozsudku, ve kterých dlouze citoval pasáže rozhodnutí žalovaného. Na tom by nebylo nic špatného, kdyby se žalobní body překrývaly s odvolacími důvody (to je ostatně častý nešvar správních žalob). V takovém případě by jistě nemusel soud znovu „vynalézat kolo“ a opakovat jinými slovy již vyřčené.

[12] Stěžovatelka však svou žalobu nepojala jen jako zopakování odvolacích námitek. Právě naopak. V žalobě např. vysvětlovala, že daňové orgány u první zakázky rozdílně hodnotily dodatek č. 1 a dodatky č. 2 a 3. Stěžovatelka tvrdila, že skutkové situace související s těmito třemi dodatky vyhodnotily daňové orgány odlišně, byť jejich podstata je stejná. Rovněž k přiměřenosti odvodu vysvětlovala, že argumentace žalovaného je nesprávná, a dokonce rozporná s prvním rušícím rozsudkem. Pokud na tuto detailní argumentaci reagoval soud jen tak, že citoval z rozhodnutí žalovaného, nemohlo to k řádnému vypořádání žaloby stačit. Krajský soud tak zatížil svůj rozsudek nepřezkoumatelností.

[13] NSS tedy dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, proto rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Krajský soud je v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Krajský soud se v dalším řízení bude řádně věnovat právě dvěma bodům vymezeným v žalobě – jednak otázce okolností uzavření dodatku č. 1 a ne/srovnatelností tohoto dodatku s jinými dodatky, jednak proporcionalitě stanoveného odvodu. Na žalobní body bude patřičně reagovat, prostá citace rozhodnutí žalovaného v tomto případě nepostačuje.

[14] O náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.)

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu